

*

Презъ времето между дветъ войни (1913—1915 години) въ офицерския съставъ на 18-и пех. полкъ станаха следнитъ промѣни:

въ Полка се явиха:

полковникъ Ст. Панайотовъ,
майоръ П. Момчиловъ,
майоръ Ник. Михайловъ,
майоръ В. Ивановъ,
капитанъ Ал. Таневъ,
капитанъ Хр. Димитровъ,
поручикъ Т. Поповъ,
подпоручикъ П. Ивановъ,
подпоручикъ Н. Велковъ,
подпоручикъ М. Михайловъ,
подпоручикъ Гр. Григоровъ,
подпоручикъ В. Руевски,
подпоручикъ Ст. Станчевъ,
подпоручикъ Дим. Янчевъ,
подпоручикъ Ив. Овчаровъ,
подпоручикъ Ал. Хаджиевъ;

отъ Полка излѣзоха:

подполковникъ Ив. Бончевъ,
подполковникъ К. Антоновъ,
майоръ П. Попивановъ,
майоръ Д. Чолаковъ,
майоръ Сим. Вълковъ,
капитанъ К. Александровъ,
подпоручикъ Недѣлко Коевъ,
подпоручикъ Д. Божиловъ,
подпоручикъ Сава Недевъ,
капитанъ Вл. Бисеровъ,
капитанъ В. Николовъ,
капитанъ Хр. Герджиковъ,
майоръ Н. Михайловъ.

*

Настѣпи септемврий. Общото положение по бойнитъ фронтове бѣ станало крайно напрегнато, и по всичко личеше, че нашата намѣса въ войната е неминуема. Това убеждение се засили особено много следъ като и дветъ воюващи групировки бѣха направили сериозни покани на България. На 10-и септемврий бѣ обявена, най-сетне, мобилизация на българскитъ въоръжени сили.

II. — МОБИЛИЗАЦИЯ И ПОХОДЪ НА 18-и ПЕХ. ЕТЪРСКИ ПОЛКЪ ДО ГР. ПЛѢВЕНЪ.

Телеграфическата заповѣдъ за обявяване на мобилизацията се получи въ 18-и пех. Етърски полкъ въ 1 часъ на 10-и септемврий. Първиятъ оперативенъ день започваше отъ 1 часъ на 11-и септемврий.

Следъ като командирътъ на полка получи заповѣдта, събра всички офицери, подкани ги съ подходящи за случая думи къмъ жива работа и имъ раздаде мобилазационнитъ книжа. Наредено бѣ сутринъта да се направи провѣрка и на опредѣленитъ за полка квартирни райони.